

A T Ö L Y E

Yıl: 2015-2016

Sayı: 4

KÜLTÜR - SANAT - EDEBİYAT

Fatma BAŞER

**Çağrı YAĞMUR
ÇAĞRI**

Hayatınızda ne görüyorsunuz? Ya da ne biliyorsunuz? İnsanların arkasından bakınca laf etmek istiyor musunuz? Ve ya ne bileyim kendinize yakışmayacak hallerde mi davranıyorsunuz? Eğer bunların mümkünatı varsa nefsin de vardır. Öncelikle sahip çık, içini sıkıntıya sokmaya ne gerek var ya da derde sokmaya. Allah'ın yap dediklerine yakınlaştın mı? Uzak dur dediklerinden uzaklaştın mı? Tedbir alıp seccadene secde ettin mi? Ağladın mı af olman için? Ya da nefesine sahip çıkamayıp çaylakça dolandın mı? Peki ya nerde? Bunlar, sorulacak elbet. Ben bunları yazarken içiniz belki okuma diyecek belki bakma ya da çok uzun boş ver, kanaat getiririm illa ki söyler bunları sana. Uzak kalırsan beş vakit, tok karnın yirmi üç saatle aç kalır. Aptal olma ,yemek değil buradaki kastım namazını kıl ,sarılır yaraların. Sonu olmayan bir nimet ne beklersin o zaman ey millet! Ne sanıyorsun közden mi olacak ateş, O Allah'tır yoktan var eden. Varsa ateş düşün rüya aleminde iki kat yeri, düşün de kıl namazını uzak olmadan yakın. Cahillikten bile geri kalmışsın. Sonra sen de herkes gibi oflarsın. Ezan sesi duyunca televizyonu kısarsın, bitince haydi eyvallah, hani nerde namazın? Dile değil, ele getir. Bak bu yazılanlar boşa değil. Uğraşmak istemezdim yazmazdım ama bu benim görevim, hepinize davettir İslamdaki bu çağrım. Sonra benden sorulacak neden çağrı yapmadın. Hesap veremeyeceğim... Dile söyleyemeyeceğim, sonra kül olup biteceğim. Yeniden dirilip bir kez daha yanıp öleceğim. Bunun için buradan sizlere de çağrım: Namazınızı kılmayı unutmayın, eğer anlamazsan bu satırları hatalarınla yüzleş o zaman anlarsın yazdıklarımı.

Ceren BEŞER

KENDİNDE KAYBOLACAKSIN

Gece iki civarı yarım açık balkon kapısının eşliğinde durmuş, sürekli bir noktaya dalıyorsun bir şeyleri tamamlamaya çalışıyor gibi. Bir çölde papatya arıyorsun, kendini avutuyorsun. Ve kendi kendini avuttuğunun farkına vardığında, balkon kapısında beliriyor silüetin. Aradığın bir teselli değil ya da bir avuntu. Bir papatya aradığın. Kayıp bir çölde... Bulamayacağını her fark ettiğinde, daha da kayboluyorsun anın içinde. İçin yanıyor ve bu zamandan değil. Çünkü papatyalar eşsizdir, bilirsin. Geri istiyorsun bazı şeyleri, mesela gelmeyecek olan kendini. Çünkü bir başkasında kaybettin benliğini. Yüzmeyi değil de boğulmayı çok erken öğrendin. Şu gencecik yaşında yaşlanmayı öğrendin. Aşık oldun, ilk aşkın, ilk ölümün de oldu. Yıllar geçse de hatırlayacaksın. Sorarlarsa “gençlik işte, aman” diyeceksin belki. Ama hatırladığın gün, yastığın silecek gözyaşlarını. Çünkü yollar geçecek, sen unutmayacaksın. Ve o eşikte, eski bir zamanda yeniden kaybolacaksın.

Samet KOÇLAR

DOĞA DİNLER SENİ

Çiçekler ki güzelliğin simgesidir

Yaşamın umudun ve sevincin ifadesidir

Çiçekler ki gönüllerin dilidir

Çiçekler sevgi, aşk ve hatırayla doludur.

Doğaya bir ağaç, bir fidan dikin

Gelecekteki çocuklara bir miras bırakın

Bu dünya kimlere kalmış ki size kalsın

Hani nerede Sultan Süleyman

Bir derdin var ise

Dökecek kimse bulamadım ise

Bir tek doğa dinler seni

Dile gelir dağıtır gönlündeki kederi.

Bekir KURT

Hasan Oğuzhan KAYA **HAYAT MÜCADELESİ**

Hiç kimse bilemez ölümün ne zaman ve kime geleceğini. İster yaşlı ister genç olsun ya da kundakta bir bebek... İşte ölüm denen şey. Canından can gider ama neye yarar ki giden geri gelmez.

Berat ŞEN **BEN Kİ**

Geleceğim:

Her şeyin üstesinden gelecek bir ben, cahil insanların gölgesinde kalmayacak bir devrimliğim... Mutlu bir ailem, hayırlı olan bir iş yeri. Beni çok daha yormayacak bir hayatım...

Yerim:

Ormanı, yeşillikleri severim. Evin etrafında insan sesleri yerine hayvan sesleri tercih ederim.

Hatalarım:

Bana, kendimce güzel gelen her şey, özentili olunan hiçbir şey. Bunun için her şeyi, her şeyi zamana bırakıp hiçbir şeyin beni engellemesine izin vermiyorum.

Kendimden anlatayım biraz:

Hayatın en güzel ama bir o kadar da kötü bir zamanındayım. İki yöne de bir adım kala idim. Sağa gitsem güzellikler, sola gitsem hatalar ve kötülükler. Eğer yazacağım ve anlatacağım varsa o da beni dağlayan, delirten hatalarımdır. Gün sonunda telafi edilmeyen günahlarım. Evet, bayağı bir günahkarım.

Telafi olmayınca bir hayli yoruluyor insan. Sonra eller açılıyor duaya: "Affet Rabbim." Diyerek. Kim "Ne derdin var." Dese hep bu derdi yazarım. Sıkılmam çünkü her Allah'ın günü, her dakika yanımda... Şimdi ise bu hataları telafi etmeye çalışıyorum. Diyorum sonra kabul oluyor mudur? Sonra bir anlık bir şey oluyor ,bir hatan gözünün önüne geliyor. Gönlünden bir parça kopuyor, sonra sen de bitiyorsun. Çay içerken, uzaklara daldığım vakit ağır gelir değil mi? Sonra bir müzik... Mücevher gibi rahatlatıcı fakat hala içim yıkık duruyor. İşte o zaman ondaki yalnızlığımla oradaki müziğe yeniden ses veriyor ve çayımınla aynı yerde hiç ilerlemeden duruyorum. Elden bir şey gelmeyince ben de bu satırlara içimi döküyorum.

Sevdiğin insan gidince bir yanın hep boş kalır. Hele bir de küçük yaştaysan... Hayatı daha arkana bile almadan önüne katarsın. Hem de kimin ne olduğunu bilmeden. Senin için başlamıştır artık sevdiğinden ayrı hayat mücadelesi. Bir de içindeki çocuğu büyütüp kötünden iyiyi ayırt ettim sanıyorsan mücadelesi daha da zorlaşır.

Sen her şeyi onun için, ona layık olabilmek, adam gibi adam olabilmek için yaparsın. Büyüdükçe gözlerin onu arar, yüreğin hep onu ister ama o, seninle beraber olamayacaktır. İşte her şey bundan sonra başlar. Çevrendekilere bile onu sevdiğin için, ondan dolayı saygı gösterirsin, değer verirsin. Çünkü sana emanettir geride kalanlar, sahip çıkman gerekir onlara. Ve ölümün neden bu kadar can yaktığını her geçen gün daha da anlarsın. Belki o insan senin yanında yok, onu bir kara toprağın içine bıraktın ama onun gölgesi hep senindedir. Sen onu görüp duyamazsın fakat o seni hep duyar, görür ve "Acaba emanetlerime iyi bakıyor mu, sevdiğime benim yokluğumu aratıyor mu?" der. Hayat zor olabilir ancak geride kalanlar için sabretmen gerekir. Belki yaslandığın dağ artık yok ama sen başkalarına dağ olabilmek için bırakılmışsındır. Eğer mücadeleye devam etmezsek hayat bize zindan gelir. Kimi zaman ölmek istersin kimi zaman da herkesten çok yaşamak. Çünkü bırakılan emanetler senin en büyük hazinendir. Her geçen gün daha da büyümek istersin, boyunca yükü taşıyabilmek için.

Burak YILDIZ **SANA DAİR**

**Koca iki ayna ne siyah ne beyaz
yüzünü gösterdi nasıl da bembeyaz
Göstermeyen o günleri elden alınmaz
Koparma o gülleri elinden atılmaz**

**Siyah olsa devrilmez
Kırmızı olsa sevilmez
Beyaz yaparsam övülmez
Soruyorum o zaman sana ne denmez**

**Güz görünmez, geceler
Sabah olmaz bende bu acılar biter
Uyuyor olduğum zaman
Hayallerin eskilere gider
Bu yüzden bende eser eskir gider**

**Ben bitmem bitirir beni
Sana ne kalacaksa al o gündün beni
Bir baksana bir kere geri
Dönme o zaman canın yanacak belli**

**Beyaz örtülür, siyahıma
Çizgi gibi saflarına
Atmaca gibi büyük ağzınla
Balık avlamaya hiç çalışma**

**Yerin dibindesin toprağın iki kat altına
İşlerini asla bırakma yarına
Anlamadıysan filozof hiç olma
Hatalarınla yüzleş
Anlayacaksın beni en sonunda**

İLK AŞKIM OLAMAYAN ADAMA; BABAMA

Çocukluğum nasıl geçti ,onu bile bilmeden büyüdüm. Hatalar yaptım, çocuktur denilip geçildi. Yere düşüp dizimi yaraladım, çocuksun geçer dediler, geçmedi. Sen öpmedin, geçmedi. Sen öpseydin belki geçerdi ama geçmedi. Sen büyüdüğümü görmeden büyüdüm ama büyümek istemezdim. İlk emeklememi görmedin, ilk adımlarıma sevinmedin, keşke yürümeseydim. İlk söylediğim kelimeyi duymadın, keşke konuşamasaydım. Her kız gibi ben de seninle arkadaş olmak isterdim. Ama benim bunu isteyecek bir babam yok. Koca bir yokluk bu. Daha ben doğmadan kimseye güvenilmeyeceğini öğrettin bana. Benim ilk oyuncağımı sen almalıydın. Sen, ben düştüğümde kaldırmalıydın, ağladığımda gözyaşlarımı silmeliydin. Kader diye yazılan bu yolda sensiz yürümeyi öğrettin bana.

Seninle anılarımı yazmak isterdim, izin vermedin. Benim seninle ilgili yazacak bir anım yok ki nasıl yazayım. Oysa ben güzel, karşılık beklemeden severdim. Ama izin vermedin. Küçük yüreğimde kocaman yara açıp gittin. Bu yarayı nasıl iyileştirir ellerim? Senden sonra tanıdığım hangi insan merhem olur yarama. Her kızın ilk aşkı babası olurken, sen benim ilk yaram oldun. İlk acım sen oldun. Yaramın üzeri kabuk tuttu ama içi hala kanıyor. Şimdi kime baksam sen çıkıyorsun karşıma: “Ben sana öğretmedim mi hiçbir erkeğe güvenilmeyeceğini?” der gibi. Yıllardır olmayan biri adına yazılmış bir yazı gibi. Bu yolun ucu karanlık. Yolun sonu demek isterdim ama daha yolun başındaymışım gibi...

Emrah YAVUZ RÜZGAR

Ey deli rüzgar
Beni al, savur
Perdemi havalandır
Bedenimi semaya yatır

Başımda deli boran
İçim dışım talan
Ne kalmış geriye
Bir avuç yalan

Götür beni rüzgar
Bahçemde çiçekler solar
Es rüzgar es
Benim içim yanar

Furkan YILDIRIM VARLIK SEBEBİME

Yıllarca karnında taşıdın beni
Büyütüp bu yaşa getirdin küçük bedenimi
Yollarına sersem de dünyadaki her tane gülü
Anlatamam yine de sana sevgimi annem

Yıllarca dizinin dibinde yatsam
Ömrüm boyunca seni sırtımda taşısam
Güneşi sağına, ayı soluna koysam
Yine de ödeyemem hakkımı annem

Kimsesiz gecelerde seni arar gözüm
Yıllar uzadıkça erir, mum olur özüm
Ölürsem son bir kez görmeden o güzel yüzün
Hakkımı helal et bana olur mu annem.

Nur ÇALIŞKAN

ADINA HAYAT DEDIĞİMİZ BU YOLDA HEPİMİZ YAPAYALNIZIZ

Bu hayatta hiçbir zaman ne yaşayacağımızı biz seçmedik. Ve hala da seçemiyoruz. Hayaller kurup hayatın enkazı altına giriyoruz. Ve inanın nasıl sağ salim çıkabildiğimizi anlamıyoruz ve bu bir mucize derken ruhumuzdaki yaralar teker teker yüreğimize batmaya başlıyor. Yaraları saralım derken her gün arayışlara düşüyoruz. Yarayı kopartacak insanlar gibi... Ama sadece gibi kalıyor cümlede. Arayıta bulduğun her insan, ruhunda derin izler bırakarak çekip gidiyor. Ve bu gidiş bir ölüm olmuyor yani fiilen ölmek olmuyor. Fakat gidişinde kılınan cenaze namazı öldüklerini hatırlatır bize.

Hayat denen yol bize çok şey öğretti. Hala da öğretiyor. Unutmak istersin ama yaşadıklarını silemezsin. Anı yaşamak istersin, doğru zamanı değildir diye düşünüp vazgeçersin. Ama anı yaşamak için doğru zamana ihtiyacın yoktur hiçbir zaman. O an bir şey düşünmüşsen yapacaksın. Seviyorsan; söyleyeceksin. Kırılması gerekiyorsa; kıracaksın. Özlüyorsan eğer; gidip sarılacaksın. Üç günlük dünya derler: doğarsın, yaşarsın ve ölürsün. Hiçbir zaman bu hayatı beş gün yaşayamazsın. Kalkıp diyemezsin üç gün yerine beş gün yaşayalım diye. Zaten ya ölüm aniden gelir ya da hastalık haberini alırsın. Sonra ruhun bedeninden ayrılır. Bedenin toprağa gömülürken bedeninin gökyüzüne çoktan ulaşmıştır. Her nefis ölümü tadacak dendiği gibi her canlı hayallerinin altında kaldığı enkazı ömründe bir kez de olsun yaşayacak. Umarım hayat çok acımasız davranmaz.

Ancak; hayalin ne kadar ağır olursa o kadar bedel ödemek zorunda kalırsın.

Emre BERAT

NEFSİM VE BEN

Saatın gecelere karanlığa büründüğü bir vakitteyim. Kayboldum bu vaktin civarında. Çıkabilir miyim bilmiyorum? Tükendim galiba en sonunda. Göz önüne geldikçe anılar gönlüme diken gibi batar, canım yanar. Sessiz kalsam nafile, bu satırlar senden ibaret. Yazamıyorum senden başka yazı.

Yalnız olsam bu ilham nerden gelirdi bana. Her senfoni, fonun dinginliği bastırınca geceleri bitmez olur aklımdaki kâğıda dökme istekleri. Küçüklüğümün fısıltıları aklıma gelir her bir anı sönmez bir bulut-şimşek kavgası. Çakışıp durur nefsimle beraber. Daraltır bağrımı. Akla gelmesen olmaz, yazamam seni bu da yerinde olmaz. İnsanlar der ki bırak değmez. Fakat üzülen ben olacaksam önemi yok bu yazacaklarım tükenmez. İnsanoğlu cahillikle yoğrulurken ben yoruldum. Kimseye güven olmayınca ortada kalırım. Kimsesiz kalmam ama tek yazarım.

Gizem Nur ÇALIŞIR

SEVERKEN YORULUYORUZ

Hangi mesafe ayırabilir ki bizi sevdiğimizden? Sevenin mesafesi olmaz... Sevenin, nasıl sevdiğini her yerden gören Allah'ı olur, kalbinde deli gibi sevdası olur... Ve zamana adeta meydan okuruz. Yıllar geçtikçe eskienlerden değil de o hiç eskimeyenlerden oluruz. Deli gibi severiz ve yedi milyar insan kaybolur bir an gözümüzde. Çünkü sevmek; çocukluğumuz kadar saf ve masumdur ve en az bir meybuz kadar tatlı ve özel...

Aştan vazgeçip bütün o yaşanmışlıklarımızı kalbimize gömüp belki de umut sandığımız yeni bir umutsuzluğa doğru, tek başımıza yürüyoruz. Ve adımız gibi biliyoruz ki yürürken de bu yolda ayaklarımızdan çok kalbimiz yorulacak. Hatta bazen koçacağız unutmak için; kafamızı kırarcasına, kalbimizi parçalarcasına... Bir bir uzaklaşacağız kendimizden ve aşk sandığımız birçok şeyden...

Günsüz, sessiz ufak bir ışık yıkıntılar arasında akla gelmeyecek kadar uzak hatıram. Sonra derim kendime bir ses: - Ey nefis! Engel olamıyorum. Parçalıyor her gecemi yazmak için secdede bu deli kalemim. Ama yürekte ne fırtınalar sessiz sessiz.

Bir gün sınamalısın kendini. Yaptıklarınla yüzleşince daralır bedenim. Göz önüne gelemeyecek hatıram. Ruhumu dinlendirecek bir şeyler varsa içimi boşaltınca, bağırdıklarım yırtındıklarım değil. Belki anlamazsın beni ama hatalarınla yüzleş anlayacaksın elbet yazdıklarımı. İçimden gelenler bunlar derim acaba peki bendeki ya bu nefis? Neler diyor? Uyu mu diyor, yazma mı diyor? Ya da kahrolana kadar daral mı diyor? Ele aldanınca nefsim beş rekatımla buluşuruz. Fakat günlük olduğu için daralmamı gerektiren bir mevzu yok. Namaz nasıl kötülüklerden alıkoyuyorsa beni de senden alıkoyusun.

Nefsim değil ben öne geçeyim

Daralırsa bedenim

İşte o zaman kırılır kalemim

Yoksa bunun telafisi

Bir sabır, bir şükür

Hepsi bundan ibaret

Benle beraber yaparsan ibadet

O gün yüzün güler elbet

Sabah ile buluşuyorum yavaş yavaş

Ellerimden düşmeyen kalem

Neyin derdinde uykumdan eden

Ya da yazmamı gerektirenler

Veya uyduramadığım kafiyeler

Düzensizlikler, akılsızlıklar ve cahillikler

Her insanın başına gelir

Ama bu bendeki cahillik değil

Sadece nefis!

Emre YEŞİLİRMAK
OĞUL

Dilindeki sırrını

Cebindeki parayı

Kalbindeki yarayı

Kimseye deme oğul

Dostun söyler dostuna

Sahip olmaz ağzına

Kurşun sıkırlar postuna

Kimseye güvenme oğul

İMTİYAZ SAHİBİ

İdris KARAKUŞ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Büşra YILDIRIM

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Fatma CANGİR

GÖRSEL DANIŞMAN

Fatma Tuğba ORHAN SALUK

YAYIN KURULU

Nevin DOĞAN GENÇ

Figen CENGİZ

OKUL ADRES TELEFON

FATİH SULTAN MEHMET MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ

Cumhuriyet Mahallesi Endüstri Sokak No14

ÇUBUK 0 312 837 65 50